

ת"פ 46088/06 - מדינת ישראל נגד מרגלית בן יוסף

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 46088-06-20 נספחים למסמך
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל
ע"י פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
מרגלית בן יוסף
ע"י ב"כ עווה"ד דוד טובול
הנאשמה

הכרעת דין

הנאשמת זכאית.

הנאשمة האשמה בכתב האישום בתקופה סתם (ביצוע באמצעות אחר), עבירה לפי סעיף 379 וסעיף 29(ג)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

בתקופה הרלוונטית הנאשمة הייתה גנטה בצהרון.

על פי כתב האישום "ביום 19.5.2019, במהלך שעות הצהرون, העירה הנאשمة לקטינה א' (ילידת 00.00.2015) שתפסיק להרביץ ילדים אחרים. למרות שמעה לה, הושבה הנאשمة בכוח את א' על כסא במרכזה והורתה לילדים האחרים להרביץ לא', כדי "שתדע איך זה מרגיש" א' בכתה וביקשה לkom מהכיסא אך הנאשمة סיירבה. בהתאם להוראות הנאשمة, היכו מספר ילדים, שזהותם אינם ידועה לנאשמה, את א' בראשה.

על פי הראיות בפני, בתקופה הרלוונטית היו בעיות ממשמעת בצהרון שהתבטטה בכר שילדיו הצהرون מכימ זה את זה. ילדי הצהרון שהיו מעורבים בהתנהגות לא רואיה הושבו על "כסא הגירפה", להבנת בית המשפט כמעין הכרה בפסול בהתנהגותם ועל מנת שהילדים ירהררו על מעשיהם. ביום האירוע הקטינה א' הייתה מעורבת במקרה או במקרים בה היא הכתה ילדים אחרים והושבה על כסא הגירפה.

כתב האישום אינו מייחס לנאשמת שהיא תקפה את א' במישרין.

עמוד 1

על מנת להוכיח את העבירה של תקיפה באמצעות אחר, על המאשינה להוכיח,

- (1) שהנאשנת הורתה לילדים האחים בצהרון, תוך שימוש במרותה כגנטת, להוכיח את א'
- (2) כתוצאה מהוראת הנאשנת ובציות לה, ילדי הצהרון תקפו את א'.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם ולאחר שעינתי בחומר הראיות בכתב וشكלו, החלמתי לזכות את הנאשנת.

על פי כתב האישום הנאשנת הורתה לילדים להוכיח את א' וכתוצאה מספר ילדים ש"זהותם אינם ידועה" הוכיחו את א' בראשה.

לאירוע נשוא כתב האישום היו עדים סיעת הצהרון, גב' בלימה פדר (ע"ת 2), את סיעת הצהרון נועה אוואננו (ע"ת 4), ילדי הצהרון כולל א' והנאשנת.

בהסכמה הצדדים הוגשו לבית המשפט מסמכי ת/2 ו-ת/3 בהם, בין היתר, א' משוחחת על המקירה עם אמה. אולם כאשר הילדזה הזמננה לחקירה בפני חוקרת נוער, מצב בו ניתן לקבל הערכת מהימנות של גרסתה, הוריה סיירבו להביא את הילדזה לחוקרת הנוער. "היא (הaimaa של א', ד.פ.) מסרה שהיא ובעלה הגיעו להחלטה משותפת שלא לחשוף את הקטינה להמשך ההליך הפלילי ולא רוצים שהיא לכך השפעה על הקטינה ולכן הם לא יגיעו" (נ/1).

גם לא הייתה בעדותם בפני חוקרת נוער של שני ילדים אחרים בגין (נ/2, נ/3) להוציאו למאשינה כשהילדים לא העידו על האירוע נשוא כתב האישום.

ודוק, אין בפני בית המשפט עדות של אף אחד מהילדים לגבי האירוע או אפילו שם של ילד אחד שכביבול היכה את א' בעקבות דבריו הנאשנת.

אמנם עדותה של המתлонנת, אמה של א', הוגשה בהסכמה (ת/1). אולם האם לא הייתה עדה למקירה כאמור מנעה מ-א' להעיד בפני חוקרת הנוער.

ע"ת 2, גב' בלימה פדר, הייתה סיעת הצהרון והיתה נוכחת בצהרון בעת האירוע.

הודיעתה (ת/6) הוגשה בהסכמה. בהודעתה היא תיארה שבצהרון הייתה תחלופה גדולה של הצוות ו"בלגן במשמעות" (שם, שורה 14). כן תיארה חוסר שביעות רצון של הוריהם כלפי הנאשנת ושהנאשנת הייתה עצובנית ועם חוסר סבלנות.

לענין האירוע ציינה בהודעתה שראתה את א' "מרביצה לכמה ילדים, ילדים בכו ואז מרגלית (הנאשנת ד.פ.) אמרה ל-

א' להפסיק להרבי, א' לא הפסיקה ואז מרגלית אמרה לילדים שהם יכולים להרבי ליה. היא הושיבה את א' על כיסא בצד ואמרה לילדים שהם יכולים להרבי ליה. אני ראייתי ילד אחד שהתקרב אליה ונתן לה מכח" (שם שורות 30 - 32).

ובהמשך:

"אני ראייתי רק ילד אחד ואני ראייתי את כל הסיטואציה" (שם שורה 36).

על פי הودעתה במשטרה, לא היו מספר ילדים שהיכנו את א', כאמור בכתב האישום, אלא ילד אחד בודד.

בבית משפט העודה חזרה ואמרה שהיא ראתה רק ילד אחד שהכה את א' ולא היה מצב ש-א' ישבה על הכסא וכל הילדים באו והיכנו אותה (ע' 14 לפroxocol שורות 27 - 23).

אולם, אם העודה אכן ראתה ילד של הגן מכח את א' כתוצאה בדברי הנאשمت, מדוע היא לא מסוגלת לציין את שמו של הילד? הרי העודה סייעת בגין וממן הסתמך כירה את שמות ילדים.

העובדת שהעודה אינה יכולה לומר את שמו של הילד שככובול היכנה את א', מטיילה ספק בנסיבות עדותה.

ועוד, מעודותה בבית משפט עולה שהעודה שלחה מטרונים (ת/4) לע"ת 3, נטף חסן שהוא רכזת צהרוןם. במסרון אחד שנשלח סמוך לפני האירוע נשוא כתב האישום, העודה מתארת מצב הקשה בגין ושהנאשمت הייתה קצת אגרסיבית עם הילדים היא לא אלימה חס וחלילה".

במסרון בעניין האירוע כתבה "היום [א'- יש ציון שם המלא של הילדה במסרון ד.פ.] הרביצה לילדים בגין (היא מרביבה בריגל. אבל מרגלית [הנאשמת ד.פ.] התעצבנה ורצמה לעשות לזה סוף אז היא שמה את הילדה על כיסא ואמרה שככל הילדים ירביבו לה"

"אני מספרת לך את זה גם כי חשוב וגם כי הייתה סייעת חדשה והוא ספירה את זה לאימה של [י'] אם את זכרת אותה והaimaa הזאת לא תעבור על זה בשתייה לפי איך שאני מכיר אותה"

אולם אם אכן העודה ראתה שילד היכנה את א' בעקבות דברי הנאשمت, מדוע בעת שליחת מסרון לממונה עליה, בו היא מדווחת על המקרה בסמוך אחרי האירוע, היא אינה מציינת שילד היכנה את א'?. אי אזכור במסרון של העודה שילד היכנה את א' בעקבות דברי הנאשمت, מחזקת את מסקנתי שמא בלבד בבית המשפט לסמן את ידו בעדות עדת הטבעה.

ادرבא, דברי העודה שילד אחד היכנה את א', דווקא יש בהם לשלוות את אשמת הנאשמת. הרי הנאשמת כככול אמרה דברים שיש בהם לעודד את כל הילדים בגין ולתת להם להבין שמדובר להכות את א'. אולם המסקנה המתבקשת היא

שילדיו הגן לא הבינו מדבריה של הנאשמת שזה מותר ולא באו להוכיח את א'.

גם לגבי דברי הנאשمت בעת ש-א' ישבה על כסא הגירפה נסוגה העדה.

בהודעהת העידה שהנאשمت אמרה שהילדים יכולים להרביץ ל-א'. אולם בחקירה נגדית העדה נשאלת אם "יכול להיות שהאמרה של מרגלית הייתה לילדה או לילדים אחרים שם הם ירבייצו יכול להיות מצב שגם יחוירו להם ירבייצו להם" והעדת השיבה "יכול להיות" (ע' 12 לפרטוקול שורות 31 - 33).

ועוד, העודה תיארה מצב האלימות בצהרון, "ילדים דוחפים ילדים מהכיסאות, מכים אותם, מושכים בשיער, אפילו זורקים אוכל אחד על השני. מקל ומטאטא ש. היה מקרה שלד תפס מקל ומטאטא? ת. כן ונימה להוכיח ילד אחר" (ע' 13 לפרטוקול שורות 22 - 24).

זההינו, גם אליבא דגרסתה של העודה, אם ילד היכה את א' על כסא הגירפה אין בהכרח קשר בין דברי הנאשמת לבין מעשה הילד ולמוכר לציין שבדוק קשר זה היה על המאמינה להוכיח.

אי לך, לא הייתה עדות של ע"ת 2 כדי לשכנعني באשחתה הנאשמת.

עדת הראה האחרת היא ע"ת 4.

ע"ת 4, נועה אואנו, הייתה ס"ית מחליפה בצהרון וזה היה היום הראשון ראייתו של ילד מהתנהגותם של ילדים במשטרתיה (ת/9) בהסכמה. על פי דבריה בהודעהת הנאשמת "מרגע הראשון ראייתי שהיא מתנהגת לילדים בצורה לא טובה שהיא צועקת ומרימה את הקול" (שם שורה 6).

"הගנתה (הנאשמת ד.פ.) נῆשה לילדה בקהל גבואה ואמרה לה שעוד פעם אחת שהיא מרימה יד על ילד אז (כן!), שגיאות כתיב ודקדוק במקור ד.פ.) היא תושיב אותה על כסא ותיתן לילדים להרביץ לה כדי שהיא תרגש מה ילדים מרגשים מרבייצים להם. לפני שהגנתה אמרה לילדה את המשפט אני ראייתי שהיא הילדים הרבייצו לילדה והיא החזירה. אותה גנתה מרגלית הושיבה את הילדה בכיסא בכוח ואמרה לכל הילדים שירבייצו לילדה בחזרה והילדה בכתה שתיתן לה מקום בഗל' זאת מרגלית אמרה לילדים להרביץ לה" (שם שורות 8 - 12).

ודוקן, בהודעהת העודה במשטרתיה היא אומרת שהנאשמת אמרה לילדים שਮותר להם להוכיח את א' אך היא אינה אומרת שראתה שליד היכה את א' בעקבות דברי הנאשמת.

גם בבית משפט העודה לא העידה שראתה ש-א' הוכה בעקבות דברי הנאשמת.

העדת "לא זוכרת" שראתה ילדים תוקפים את א' (ע' 25 לפרטוקול שורה 20, 27).

מהודעתה עולה שהעדה הייתה במטבח הצהرون בעת האירוע ולא סמור לכיסא היגיינה (שם שורה 32).

בחקירה נגדית בבית משפט העדה אישרה שהיתה במטבח "ראיתי פחות או יותר לא ראיתי את כל הסיטואציה" (שם שורה 20 וראה נ/9). בהמשך הבירה שהוא חתכה יר��ות במטבח (ע' 23 לפרטוקול שורה 24) והוא "שמעה" "שהילדים רבים קצט, אני מנסה לשחרר את הסיטואציה" (שם שורה 16).

מעודתתה בבית המשפט עולה לא רק שהעדה הייתה במטבח, אלא עסקה בחיתוך ירകות ולא ראתה כל האירוע. כפי שציין, העדה לא העידה שראתה ילד מכח את א' בעקבות דברי הנאשמת.

העדה גם שינתה את גרסתה לגבי הדברים שהנאשمت אמרה בעת ש-א' ישבה על כיסא היגיינה.

על פי הودעתה של העדה, הנאשמת אמרה לילדים "להרבייך לה" (לא' ד.פ.).

אולם, בבית משפט העידה, בדומה לגרסת הנאשמת, שנאמר לא' שם תכה את הילדים הם יכו בחרזה.

"שמעתי שהגנת אמרה לאוֹתָה יְלִדָּה [א'] אם אני זכרת נכון, שמעתי שהיא אמרה לה אם תרביizi לילדים הם יחזו לנו, כאילו נראה לי שזו היה ככה" (ע' 24 לפרטוקול שורות 11 - 12).

וכן,

"אני לא יודעת שהיה קצט בלגן על הילדים הגנת הרימה את הקול על הילדה להזהיר אותה שלא תרבייך" (שם שורות 16 - 17).

וכן,

"היא (הנאשמת ד.פ.) אמרה מה שאמרתי שם היא תרבייך הילדים ירביצו לה" (שם שורה 22).

וכן "ש. מה שראית אמרת עכשו ששמעת את מרגלית אומרת לילדיה לא' שם תרבייך לילדים הילדים אחרים ירביצו לה נכון ת. כן" (שם שורות 31 - 33).

כאמור, דברי העדה בבית המשפט תומכים בגרסת הנאשמת לגבי הדברים שהיא אמרה לא' ואינם תומכים בגרסת המאשינה.

הנאשمت טענה שע"ת 4 הפיצה את הדברים נגדו הוαι ובעסה על העורות שהנאשمت העירה לעדה במהלך עבודתה באותו יום.

בהתאם זה, העדה בהודעתו ניסתה לעורר חשד שסימן על הצוואר של ילד בגין גרם על ידי הנאשמת (שם שורות 19 - 22) אך שנסאלה "את יודעת ממה נהיה לו הסימן ל-יו?" השיבה "אני לא יודעת" (שם שורות 41 - 42).

לכן גם אין בעדותה של ע"ת 4, עדת הראייה השנייה, כדי לשכנعني לגבי אשמת הנאשמת.

ע"ת 3, גב נטף חסון, היה רצצת צהרוןם במנהל קהילתי גילה. הוגשה הودעתה (ג/8) במשטרה לבקשת ב"כ הנאשמת. העדה לא הייתה נוכחות באירוע.

בהודעתה היא תיארה את קבלת המסרונים (ת/4). לדבריה היא התקשרה לנאשמת לאחר קבלת המסרונים. "היא (הנאשמת ד.פ.) אמרה לי שהיא אמרה לידה [א'] את רוצה שאני אגיד לילדים להחזיר לך כדי שתרגישי כמה זה כאב? " (שם שורה 26).

בהודעתה העדה גם ציינה שהנאשמת אמרה שהילדים לא היו א' והסבירה נועה "מشكרת בגלל שהיא העירה לה באותו יום" (שם שורה 29).

בעדותה בבית המשפט העדה אמרה שהנאשמת "עבדה אצלנו שנתיים ולא הייתה שום תלונה עליה" (ע' 17 לפרוטוקול שורה 2).

ادرבא, במהלך עדותה כעדת תביעה היא הציגה מכתב שהוא קיבל מההורם של גן קודם בו עבדה הנאשמת. במסמך ההורים שבחו את עבודתה של הנאשמת בגין, "מרגלית סבלנית מאוד ונעימת הליכות ודואגת רבות לילדים ולגן" (ג/9).

דברי הנאשמת לעדה סמוך אחרי האירוע, מתישבים עם גרסתה בבית משפט שלא הורתה לילדים להכות את א'.

עדותה של עדת התביעה מעידה שהנאשמת תפקדה בעבודתה לתקופה ממושכת ללא תלונות ואומר העדה אף הציגה מכתב לשבחה על תפקוד הנאשמת בעבודתה.

כאמור הודעתה של אמה של א' הוגשה בהסכמה (ת/1).

הaimaa לא הייתה עדה ל蹶ה.

לדברי האימה כאשר היא הוצאה את בתה מהגן ביום האירוע היא נראתה "רגיל" (שם שורה 23).

כן אמרה שבאותו יום הבת "לא פרטה היא אמרה שהיא הרביצה והילדים הרביצו לה ואני לא התייחסתי" (שם שורה 21).

די לציין שמצב "רגיל" של א' אינו מתישב עם חוות טראומטית בה כביכול הוכתה על ידי ילדי הגן על פי הוראת הגננת.

גם הוגשה סרטן ותמלול (ת/2 - ת/3).

לגביו דברי א', כאמור הוריה סרבו לאפשר לה למסור עדותה בפני חוקרת נוספת ושני הילדים האחרים לא התייחסו לאירוע בעדותם ولكن אין בוחמר זה להוות ראיות.

בת/2 - ת/3, בשיחה בין אחת האימהות לבין הסיעת נועה (ע"ת 4), נועה נשאלת "כל הילדים הרביצו לה (ל-א')? ונוועה משיבה "כן הילדים הרביצו לה" (ע' 4 לتمולול 11 שורות מסוף העמוד). אולם כאמור עולה שנוועה לא העידה שראתה ילד מכח את א', לא בהודעתה ולא בבית משפט.

לכן אין בת/1 - ת/3 להוות ראייה של ממש למאשימה.

באמרת הנואשת (ת/5) היא העידה שאמרה לא' "אם את תמשיכי להרביץ לאותם ילדים שתת מרביבצה להם יחוירו לך" (שם שורות 14 - 15). היא גם אמרה שמדובר בנקמה של הסיעת נועה מפני שהעירה לה.

ובהמשך:

"היא (א' ד.פ.) ישבה על הכסא ואמרתי לה אם תמשיכי להרביץ ירביבצו לך" (שם שורה 39).

ובהמשך:

"אמרתי להם (לשאר הילדים ד.פ.) "א' מרביבצה תחזיר לה בחזרה". אם היא מרביבצה ליד אז הילד יחויר לה" (שם שורה 47).

ובהמשך:

"עין תחת עין. אם הילד חושב שהוא עליון אז הוא צריך לחשב שהוא לא עליון ואין לו כוח" (שם שורה 52).

הנאשת הכחישה לילדים היכו את א' בעקבות דבריה "זה לא נכון. היא פשוט ישבה והבינה ולא המשיכה עם זה" (שם שורה 63) וכן "אףILD לא בא להרביץ לה" (שם שורה 80).

הנאשפת בחרה להעיד. בעדותה בבית המשפט חזרה על גרסתה במשפטה.

"סך הכל אמרתי לה אם תמשיכי להרבייך יחזירו לך" (ע' 28 לפרטוקול שורות 14 - 15).

וכו,

"אףILD לא הרבייך לה"

בחקירה נגדית אמרה "זהירותי אותה (את א' ד.פ.) שאם היא תמשיך להרבייך ירביצו לה" (ע' 30 שורות 4 - 5).

מדובר בנאשפת בת/5 ניתן להבין שדבריה לא נאמרו בפני כל ילדי הגן.

"הושבתי (אותה) על הכסא של ג'ירפה, זה כיסא של פינת חסיבה" ש. היו שם ילדים נוספים? ת. ברור כל הילדים של הגן" (ת/5 שורות 41 - 43).

לעומת זאת בחקירה נגדית אמרה "ניסית להעביר מסר לילדה התמקדתי בה, לא יודעת מה שמעו ומה לא ומה הבינו מתוך זה, הילדים היו בחצר חלק בגין זה"

(ע' 30 לפרטוקול שורות 12 - 13).

כאשר הוצגה בפני הנאשפת הסטירה בין דבריה בת/5 לבין עדותה בבית המשפט השיבה "לא אמרתי דבר זה, חתמתי על המסמך ואני סמכתי מתוך התמימות שלי לא קראתי" (שם שורה 15).

בדומה, כאשר נשאלת הנאשפת לגבי דבריה בת/5 לגבי "ein tachat ein" (ראה לעיל) השיבה "אמרתי לא עין תחת עין אמרתי זה לא עין תחת עין".

(ע' 31 לפרטוקול שורה 21).

ראוי לציין, שהנאשפת העידה בפני בביטחון כשהיא מישירה מבט ושותכנתו שהיא אומרתאמת.

יש בדבריה "א' מרביתה תחזר לה בחזרה" לעורר אי נוחות כמשמעות מגננת למונע אלימות בין הילדים ולא שתתיר להם לגמול.

יחד עם זאת, אין בדברי הנאשפת להוות הוראה לילדים לתקוף את א' על כסא הג'ירפה וכן אין ראייה של ממש שיילד או ילדים הבינו את דברי הנאשפת כהוראה לתקוף את א' וכי שציינתי גם אין ראייה של ממש שאכן א' הותקפה.

אשר על כן, הנני מזכה את הנאשפת מההעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אב תשפ"א, 15.7.21, במעמד ב"כ המאשימה מתמחה ויאמ עבד, הנואשת וב"כ עו"ד דוד טובול.